

“Dil mirəvəd zidəstəm, sahib dilan xudara,
Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara!”*

Asudəlik bu saat yerdən göyə cəhanda
Var isə vardır ancaq İranda hər məkanda:
Təbrizdə, Sərabda, Xalxalda, Xançobanda,
Qeyrətli Şahsevəndə, hər anda, hər zəmanda,
Lorlarda, Şıx-gözəldə, Keşkanda, İsfəhanda,
Tehrandə, əncüməndə, kabnetdə, parlamanda,
İşlər bütün həqiqət, sözlər bütün güvara,
“Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara”.

Dalma təfəkküratə, qare ki, işbu halət –
Ya kimlərin gücündən İranda etdi nəşət?
Əlyövm hər tərəfdən çarpır gözə şikayət,
Hər kəsde vəcdü şadi, hər yerdə əmnü rahət,
Əhvali-daxiliyyə bilxeyrü vəssəlamət,
Dadü sitəddə rəvnəq, şirkətlə hər ticarət,
Xoşdil bütün cəmaət, razi bütün rəiyyət,
Asudə hali-millət, dair ümuri-dövlət,
Nəzmü nəşəq mühəyya, leşkər bütün səfara,
“Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara”.

Zənn etmə haziranın səyilə bimühaba
Bu rütbə etilalıq beş gündə oldu bərpa!..
Yox, yox, xəta edirsən, haşa və sümmə haşa!
Gərçi bular da az-çox bir iş görüblər, amma
Keçmiş binayi-xeyrin asarıdır həmana,
Qaib müdəbbiranın tədbiridir ki, hala
Etdikləri sədaqət bir-bir olur da peyda,
Açıqları bulaqlar cari olur sərəpa,
“Hatəssəbuhə, həyyu ya eyyühəssükara!”
“Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara”.

Bunlar əbəsmi, yahu, məlulə yoxmu illət?
Hümmətsiz olurmu bunca müvəffəqiyyət?!
İran səadətində çoxlar edirdi xidmət,
Çoxlar bu məmləkətdə göstərdi səyü qeyrət...
Zoncümlə Nasirəddin,* - həqq eylesin də rəhmət!
Hər beşdə-üçdə etdi hər səmtə bir səyahət,
Hər bir səyahətində seltək axıtdı sərvət,
Yüksəldi ərşə qarşı xaki-diyari-Dara*...
“Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara”.

İştə bunun üçündür iranlı bilməsərrət,
Dünyalərə axışdı, olduqca gördü izzət(?)
Hər şəhri qıl tamaşa, həm səmtə eylə diqqət:
Məşriqdə minlər ilə, məğribdə bilizafət,
Türkiyyədə ziyada, Rusiyyədə nəhayət,
Çində, Xətadə... Bəh-bəh!.. Həp aşınayi-qürbət!
Hər sudə bittəkəssür, hər kudə bizziyadət,
İranlıdır görürsən, amma nə şanlı rəyət!
Amma nə datlı didar, amma nə xoş qiyafət!
Hər şəxsə zahir ikən yox ərzi-halə hacət...
Tərif üçün və bir də yoxdur dilimdə yara,
“Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara”.

Ha, indi də Əhəd xan,* ol mənbəi-ədalət,
“Abadiyə” vətənçin minbabi tabiiyyət,
nasirtək etmək istər isbatı qədri-millət,
Bol-bol səyahətindən məqsudu məhz ibrət,
Cudü səxavətindən mən eyləməm hekayət...
Qoy madmazellər etsin tərifini, nəhayət,
İrana bənzər olsun qoy-səfheyi-Buxara!
“Dərda ki, razi-pünhan xahəd şod aşikara”.